

การมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการภัยพิบัติเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษา การจัดการภัยแล้งในตำบลแม่ทา จังหวัดเชียงใหม่

เฉลิมพงษ์ เสนารักษ์¹ และมารุต ชาติพราหมณ์^{2*}

บทคัดย่อ

ผลกระทบจากภัยพิบัติมีแนวโน้มที่จะรุนแรงมากขึ้น การสร้างมาตรการในการรับมือกับภัยพิบัติจึงเป็นประเด็นสำคัญที่ทุกประเทศต้องให้ความสำคัญ เพื่อมิให้ภัยพิบัติส่งผลกระทบจนเกิดความเสียหายแก่ระบบเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นภารกิจในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน บทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการนำหลักการมีส่วนร่วมของชุมชนมาใช้ในการจัดการภัยพิบัติเพื่อลดผลกระทบต่อความยั่งยืนในการพัฒนาประเทศ โดยเริ่มจากการอธิบายทฤษฎีซึ่งได้จากการทบทวนและวิเคราะห์วรรณกรรม ประสบการณ์การทำงานของผู้เขียน และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านภัยพิบัติตลอดจนเข้มโยงทฤษฎีเข้ากับการจัดการภัยแล้งในตำบลแม่ทา ซึ่งอาศัยการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการจัดทำแผนจัดการที่เน้นที่ป่าไม้ร่วมกับหน่วยงานภายนอก พบร่วมกรณีศึกษาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับทฤษฎีการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างชัดเจน ทำให้มีความเป็นไปได้ว่าการนำหลักการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนมาใช้ในการจัดการภัยพิบัติจะช่วยสร้างโอกาสในการยกระดับความสามารถการจัดการภัยพิบัติและการพัฒนาอย่างยั่งยืนของชุมชนอีกด้วย

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วมของชุมชน, การจัดการภัยพิบัติ, ความยั่งยืน, การพัฒนา

¹ สาขาวิชานโยบายและนวัตกรรม คณะพาณิชยศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา

² สถาบันเทคโนโลยีป้องกันประเทศไทย (องค์กรมหาชน)

* ผู้แต่ง, อีเมล: marut.c@dti.or.th